

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **L. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2008, č. j. OAM-1302/VL-07-P07-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 11. 8. 2008, č. j. 29 Az 10/2008 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Rozsudek krajského soudu vycházel z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Stěžovateli byla v žalobním řízení na jeho žádost ustanovena zástupkyně advokátka. Napadené rozhodnutí krajského soudu bylo podle § 42 odst. 2 s. ř. s. zástupkyni stěžovatele doručeno dne 4. 9. 2008. Dne 10. 10. 2008 podal stěžovatel osobně u krajského soudu svou kasační stížnost.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den

doručení rozsudku krajského soudu zástupkyni stěžovatele, tedy čtvrtek 4. 9. 2008. Poslední den lhůty tak připadá na čtvrtek 18. 9. 2008, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná u soudu dne 10. 10. 2008 je tak podána opožděně.

Na věci nic nemění ani skutečnost, že se stěžovatel o rozsudku dle svých slov dozvěděl teprve 1. 10. 2008. Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že byl dohodnut se svoji zástupkyní, aby mu všechny písemnosti byly doručovány obyčejnou listovní zásilkou. Zástupkyně sice dle svého tvrzení zásilku předala k poštovní přepravě hned 5. 9. 2008, avšak stěžovatel uvádí, že ji neobdržel. Podle § 42 odst. 2 s. ř. s. se však v situacích, kdy má účastník řízení zástupce, doručuje pouze tomuto zástupci. Pouze v případech, kdy má účastník něco vykonat, doručí se i účastníkovi. O takový případ ovšem nyní nejde. Veškeré právní účinky doručení tak nastaly skutečně dne 4. 9. 2008. Pokud došlo k pochybení na straně zástupkyně stěžovatele, jak tvrdí stěžovatel, neměla ani tato skutečnost na posouzení věci vliv. Nečinností zástupce se zdejší soud zabýval např. v rozsudku ze dne 28. 7. 2005, č. j. 2 Afs 95/2005 - 110, dostupném na www.nssoud.cz. V něm je uvedeno, že „pokud má účastník pro řízení zástupce (advokáta) a ten zůstane k výzvě soudu na odstranění vad kasační stížnosti bez omluvitelných důvodů nečinný a zavíní tím její promeškání, je pro posouzení věci nerozhodné, že jím zastoupený účastník o jeho nečinnosti nevěděl a cítí se jím poškozen, neboť důvod prominutí zmeškání lhůty je třeba posuzovat ve vztahu k zástupci účastníka.“ V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 3 Azs 119/2005 - 77, publ. pod č. 686/2005 Sb. NSS, zdejší soud konstatoval, že v případech, kdy zástupce nerespektuje vnitřní pokyny zastoupeného (např. je nečinný), nemá tato skutečnost „žádné účinky vůči soudu a může být toliko základem odpovědnostního vztahu mezi zmocnitelem a zástupcem (srov. též rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdon 1081/96 a 29 Odo 466/2002 – pozn. soudu).“ Proto uvedená skutečnost „nemůže mít vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí a nezakládá ani vadu řízení předcházejícího jeho vydání.“

Je třeba také upozornit na to, že o ustanovení zástupce žádal stěžovatel v řízení o žalobě sám, přestože zákon zastoupení v řízení o žalobě nevyžaduje a stěžovatel podal sám (ještě nezastoupen) plně projednatelnou žalobu (kterou zástupkyně již dále nemusela doplňovat a nedoplňovala). Jakékoliv další sporné otázky mezi stěžovatelem a jeho advokátkou tedy nemohou mít vliv na to, že kasační stížnost byla podána opožděně a tuto okolnost nelze prominout.

Podle názoru zdejšího soudu nebylo nutné ani vyčkat na to, zda stěžovatel doloží, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen (stěžovatel požádal o prodloužení lhůty k předložení plné moci advokáta, neboť požádal Českou advokátní komoru, aby mu byl advokát přidělen). Vzhledem k tomu, že v dané věci není splněna podmínka řízení (a tento nedostatek je neodstranitelný), o níž bylo pojednáno shora, je splnění další podmínky řízení (povinného zastoupení advokátem) již nadbytečné. Z podobných východisek vyšel Nejvyšší správní soud ve svém usnesení ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 - 103, www.nssoud.cz. V něm je uvedeno, že „je-li Nejvyššímu správnímu soudu předložena zjevně opožděná kasační stížnost, aniž bylo krajským soudem rozhodnuto o žádosti stěžovatele na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů, bylo by přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby kasační soud vrátil spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení, resp. k postupu podle § 108

odst. 1 s. ř. s., namísto toho, aby sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“ V této logice by mělo být postupováno tím spíše, pokud soud žádost o ustanovení zástupce zamítl a stěžovatel přes výzvu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi, ač požádal o prodloužení lhůty k tomuto úkonu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. února 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu